

Matilda Nordström
född Lindahl, född 1852.
Mörrum. Listers hä. *BL*

2594

Upptecknat av
Olle Thulin.
Aug. 1929.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bröllop, som det gick till i fru Nordströms barndom.

Första gången jag var på bröllop, var jag så liten, så de fick klä mig. Två spelmän stod på trappan och tog emot gästerna med musik. För varje skjuts, som körde fram, spelade de en bit på klarinett. Vi voro bjudna att komma vid 12-tiden. Bröllopgården var klädd. När Ola Jeppssons mor gifte sig, var det inte mindre än sjutton ärepor-tar uppsatta på vägen till bröllopgården. I vanliga fall var det en vid grinden och en vid dörren. Det var stora bågar, som voro klädda med grönt. Vigseln var så gott som alltid i hemmet. Där byggdes ett litet altare, som kläddes med blommor. På det första bröllopet, jag var med på, hade bruden en krona på huvudet, som var gjord av pappersblom-mor. En 10-12 sidenband voro så fästade i kronan och hängde neråt ryggen. Mellan bågarna i krona hängde pärlor och andra dingledanger. En sådan krona gick ofta på lån, men var de något förmögna, skaffade de en ny. För övrigt var bruden svartklädd och kulörta sidenband fäe-tade runt kjolen neromkring. Alla hade förning med sig till bröl-

lop. Spittkekaka, sockerkaka och ett grötefat. Det var så mycken mat på bröllopet. Soppa och stek och lax och så skulle alla förningskorna smakas. Mor berättade, att då de gift sig, var flera skinkor kvar orörda på bordet, och ändå hade bröllopet varat i flera dar. Min far var klockare, och han skulle alltid skära steken och ser föra gästerna till bordet. Men det var ett trugande i det oändliga. Då måltiden var slut gick en tallrik runt, och på den skulle karlarna lägga pengar, som brudparet skulle ha. Det första bröllop, jag var med på varade två dagar. Andra dagen var det både frukost och middag.

Bruden skulle dansa med alla. Till och med med dem, som stodo utanför och tittade på. De fick komma in en och en och dansa med henne. Det var vals, polka och kadrill. På kvällen skulle så brudparet gå ut och visa sig. Tärnor och marskalkar marscherade då med, och de hade ljus i händerna. Då hurrades för brudparet. När de sedan kommit in sköts det för dem. Om de sköt bra, så bevisade det, att de satte stort värde på brudparet.

Förr var det bara hon, som fick en ring. Före lysningen skrevs hon in i gården. Han skulle då ge henne en psalm^{bok} och en sikeduk och möjligen en guldbrosch. Och hon gav honom brudmanssEjortan.

Förr talade de om, att de hade bönanan. Det skulle vara en betrodd man, nån som ville styra med det. Han skulle bland annat ta reda på hur mycket pengar bruden fick i hemgift.

LINDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

2594

3

Matilda Nordström
Mörnum, Född 1852.
Listers hd.

Upptecknat av
Olle Thulin
Sept. 1929.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ormar under tröskeln.

Vi hade en dräng. När han fick tag i en orm,
tog han och borrhade ett hål i tröskeln i ladugården och stoppade ner
ormen i hålet och täppte sen till. Han påstod, att det var för att det
skulle vara tur med kreaturen.

Matilda Nordström
Mörtrum Född 1852.
Listers hd.

4
Upptecknat av
Olle Thulin
Sept. 1929.

LÖFVENS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gengångare.

Fru Nordströms farfar och inspektör Dalberg, som var inspektör för laxfisket åt staten, voro mycket goda vänner. Dalberg blev så mördad, ty han hade hållt mycket på statens rätt och fått många ovänner. De kunde inte finna liket på något vis. Min farfar tjänstgjorde så några nätter nere vid fisket, sedan Dalberg mördats. En natt valnade farfar och fick höra steg uppför trappan. Farfar frågade då: Är det du Dalberg? Det svarade: Ja, jag är mördad och ligger här i kvarnrännan. Följande morgon, så snart farfar talat om det, hittade de honom också i Kvarnrännan. Men mördarna fick de aldrig tag i.

2594

5.

Matilda Nordström
Mörrum. Född 1852.
Listers hd.

Upptecknat av
Olle Thulin
Sept. 1929.

LUDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ringdansen. Flickan går i dansen.

De gingo i en ring. En flicka inne i ringen, som hade ett band i handen. Det band hon om armen på den som hon ville dansa med. Då hon bundit bandet låtsades han springa sin väg, men alla sköto efter honom, och han kom igen, och de dansade gammal vals inne i ringen. Sen var det en pojks tur vara inne i ringen.

De sjöngo: Flickan går i dansen med röda gullband.
Så binder hon om sin kärastes arm.
Ack kära min flicka bind inte så hårt,
jag ämnar ej att resa långt bort.

Så hastigt den skälmen mot skogen försvann,
så skjuta de efter honom med 15 gevär.
Och vill du mig något, så har du mig här.
Och vill du mig något, så har du mig här.

sida

Brottlag	1-2
Ormar under träskeln.	3
Yungängare	4
Rungstens: Flickan går i säven med röda gullbränd	5

LUNDS UNIVERSITETS
BOKMÅNINGSKÄLLA